

Carl Linné

(23.05.1707 – 10.01.1778)

Carol von Linné (Carl Linné), cu numele adevărat Carol Ingemarsson, s-a născut la 23 mai 1707 în Roshult (Suedia). Acest savant suedez este un botanist notoriu al secolului XVIII.

Carl Linné a studiat științele naturale și medicale mai întâi la universitatea din Lund, iar mai apoi la universitatea din Uppsala. În anul 1732 efectuează o călătorie prin Laplandia, ca mai apoi să descrie flora ei.

În 1735 se duce la Hartercamp (Olanda), unde conduce Grădina botanică, iar în 1738 se întoarce în Suedia. Practică medicina în Stokholm. În 1739 este ales primul președinte al Academiei de Științe Regale a Suediei. Începând cu anul 1741, activează ca șef de catedră la Catedra Botanică la Universitatea din Uppsala. După moartea sa (10 ianuarie 1778) el este înmormântat la catedrala orașului Uppsala.

Carl Linné, sintetizând datele cunoscute, a creat un sistem destul de reușit (dar artificial) al naturii. Drept criteriu de bază al clasificării servea structura florii (numărul și structura staminelor și a pistilurilor). Anume Carl Linné pentru prima dată a definit termenii de faună și floră.

Deși artificial, sistemul lui Carl Linné a triumfat, fiind utilizat cu ușurință atât de specialiști în învățământul universitar, cât și la predarea în școală.

Carl Linné clasifică lumea în trei regnuri: mineral, vegetal și animal. Lumea vegetală o clasifică în 24 de clase: 23 de clase – plante cu flori și o clasă – plantele fără flori; pe când lumea animală o clasifică în 6 clase: mamiferele, păsările, reptilele și amfibiile (?), peștii, insectele, viermii (?). Aceasta i-a permis să sistematizeze peste 10000 de specii de plante și circa 4200 de specii de animale. Însă, deși drept criteriu de bază a clasificării plantelor Carl Linné folosea structura florii, el nu a înțeles în cele din urmă natura sexualității la plante.

Carl Linné (alături de alți savanți) a introdus în denumirea speciilor nomenclatura binară (1732), conform căreia denumirea de specie este alcătuită din două cuvinte latine: unul (primul) – substantivul, care indică proprietățile generale ale organismului (genului) și al doilea – adjectivul, care caracterizează anumite însușiri ale organismului. Astfel, limba latină a rămas „vie” prin nemurirea științei acestui savant.

Considerând specia ca unitate elementară a sistematicii, el afirmă că ea (specia) este fixă și invariabilă, astfel fiind un adept înflăcărat al creaționismului și metafizicii (invariabilității fenomenelor).

Expresia clasică a lui Carl Linné, care trece ca un fir roșu prin operele sale principale: „Systema naturae” (1735), „Fundamenta botanica” (1736), „Philosophia botanica” (1751),

„De sexu plantarum” (1760), „Genera plantarum” (1764) este următoarea: „*Species tot sunt quot diversas formas ab initio creavit infinitum ens*” – Sunt atâtea specii câte forme diferite a produs la început ființa infinită.

Cronicarii lui Carl Linné afirmă că, în cele din urmă, el admitea că organismele de pot schimba, pentru aceasta folosind noțiunea de „varietate”.

„Variatatea este planta modificată printr-o cauză întâmplătoare: climă, sol, căldură, vânturi, iar odată cu înlăturarea cauzei modificatoare, ea își restabilește structura inițială”.

El a formulat în ultimele lucrări ipoteza formării unor specii noi prin încrucișarea celor vechi.

Carl Linné clasifică omul la primate, determinându-l ca *Homo sapiens*. În scrisoarea către botanistul Gmelin (1709-1775) din 14 februarie 1747 el afirmă: ”...dacă l-aș fi numit pe om maimuță sau invers, asupra mea s-ar fi năpustit teologii, dar după regulile științei eu aș fi trebuit să fac acest lucru”.

În concluzie, Carl Linné a conceput natura ca o succesiune de specii de ființe organizate în unități discrete și distincte, legate printr-o origine comună, alcătuite din indivizi cu trăsături generale identice.